

การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ Action plan

1. โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง ปี 2568

ภายใต้ DLD-C ในพื้นที่สิงห์บุรี รอบที่ 1/2568

ที่	กิจกรรม	ค่าเป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
1	สำรวจเกษตรกรปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุนการผลิต	1 ครั้ง	1 ครั้ง	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี
2	ดำเนินการฝึกอบรมเกษตรกร กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีการจัดการแปลงพืชอาหารสัตว์	20 ราย	20 ราย	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ศูนย์วิจัยอาหารสัตว์ชัยนาท
3	ดำเนินการฝึกอบรมเกษตรกร กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้การปลูกพืชอาหารสัตว์ใช้น้ำน้อยเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยแล้ง	20 ราย	20 ราย	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี ศูนย์วิจัยอาหารสัตว์ชัยนาท
4	ติดตามประเมินผลเกษตรกรปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อลดต้นทุน	1 ครั้ง	1 ครั้ง	ม.ค.68-มี.ค.68	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ : โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง

1. การเลือกพันธุ์พืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสม
 - คัดเลือกพันธุ์พืชอาหารสัตว์ที่ให้ผลผลิตสูง ทนต่อสภาพอากาศในพื้นที่เป้าหมาย
 - ส่งเสริมการใช้พันธุ์พืชที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูงและตอบสนองความต้องการของสัตว์
2. การสนับสนุนความรู้และเทคโนโลยี
 - จัดอบรมและให้คำปรึกษาแก่เกษตรกรเกี่ยวกับวิธีการปลูก การจัดการแปลง และการบำรุงดิน
 - ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การจัดการน้ำอัจฉริยะหรือการใช้ปุ๋ยชีวภาพเพื่อเพิ่มผลผลิต
3. การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
 - วางแผนการจัดสรรพื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และปริมาณน้ำที่มีอยู่
 - สนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เช่น การหมุนเวียนของเสียจากฟาร์มสัตว์มาปรับปรุงดิน
4. ความร่วมมือระหว่างภาคส่วน
 - การประสานงานระหว่างหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน และวิสาหกิจชุมชนในการสนับสนุนวัสดุ เมล็ดพันธุ์ และความรู้
 - การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรหรือเครือข่ายผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

5. การส่งเสริมตลาดและช่องทางการจำหน่าย
 - สร้างตลาดรองรับผลผลิตพืชอาหารสัตว์ในระดับชุมชนและระดับอุตสาหกรรม
6. การสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์
 - จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนเกษตรกรในการลงทุน เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และเครื่องมือการเกษตร
 - สนับสนุนเครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับการจัดเก็บและแปรรูปพืชอาหารสัตว์
7. การติดตามและประเมินผลโครงการ
 - จัดให้มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินความก้าวหน้าและผลลัพธ์
 - รับฟังข้อเสนอแนะจากเกษตรกรและปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการ
8. การส่งเสริมความยั่งยืน
 - สนับสนุนการปลูกพืชอาหารสัตว์ที่ช่วยรักษาสมดุลของระบบนิเวศ เช่น พืชที่ช่วยปรับปรุงดินและลดการชะล้างหน้าดิน
 - ส่งเสริมการใช้ระบบการเกษตรแบบยั่งยืน เช่น การปลูกพืชหมุนเวียน
9. การสร้างความตระหนักรู้ในชุมชน
 - สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของพืชอาหารสัตว์ต่อการพัฒนาฟาร์มปศุสัตว์อย่างยั่งยืน

ปัจจัยเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างความสำเร็จของโครงการให้สามารถบรรลุเป้าหมายและส่งผลเชิงบวกต่อทั้งเกษตรกรและระบบการผลิตอาหารสัตว์ในประเทศ

ปัญหาและอุปสรรค โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง

1. ข้อจำกัดด้านพื้นที่การปลูก
 - พื้นที่เพาะปลูกที่เหมาะสมสำหรับพืชอาหารสัตว์มีจำกัด โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีดินเสื่อมสภาพหรือขาดน้ำ
 - การแข่งขันการใช้พื้นที่ระหว่างการปลูกพืชอาหารสัตว์กับพืชเศรษฐกิจอื่น
2. การขาดแคลนน้ำและปัญหาสภาพภูมิอากาศ
 - สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง เช่น ฝนแล้งหรือปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอ ทำให้ผลผลิตลดลง
 - การขาดแหล่งน้ำสำหรับการเพาะปลูกพืชอาหารสัตว์ในบางพื้นที่
3. ข้อจำกัดด้านความรู้และทักษะของเกษตรกร
 - เกษตรกรบางรายขาดความรู้เกี่ยวกับการเลือกพันธุ์พืช การดูแลรักษา และการจัดการผลผลิต
 - การเข้าถึงข้อมูลและเทคโนโลยีการผลิตพืชอาหารสัตว์ยังมีจำกัด
4. ปัญหาด้านเมล็ดพันธุ์และวัตถุดิบการเกษตร
 - การขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพหรือเหมาะสมกับพื้นที่
 - ราคาปุ๋ยและวัสดุการเกษตรที่สูง ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ
 - ขาดเครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับการปลูก เก็บเกี่ยว และแปรรูปพืชอาหารสัตว์
 - โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบชลประทานและการขนส่งในบางพื้นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา

6. การสนับสนุนด้านการตลาดไม่เพียงพอ
 - ขาดช่องทางการจำหน่ายหรือกลไกการตลาดที่ชัดเจนสำหรับพืชอาหารสัตว์
 - การกำหนดราคาผลผลิตที่ไม่แน่นอน ส่งผลต่อความมั่นคงทางรายได้ของเกษตรกร
7. การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - การทำงานระหว่างหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
 - ขาดการบูรณาการแผนงานและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ
8. ขาดแรงจูงใจสำหรับเกษตรกร
 - เกษตรกรบางรายไม่เห็นความคุ้มค่าหรือผลตอบแทนที่ชัดเจนจากการผลิตพืชอาหารสัตว์
 - โครงการสนับสนุนในบางพื้นที่อาจไม่ได้ตอบโจทย์ความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกร
9. การติดตามผลและการพัฒนาต่อเนื่องไม่เพียงพอ
 - การติดตามผลการดำเนินโครงการและการประเมินผลที่ยังไม่ครอบคลุม
 - ขาดการพัฒนาต่อเนื่องในระยะยาว เช่น การสร้างระบบการผลิตที่ยั่งยืน

การแก้ไขปัญหาเหล่านี้ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และเกษตรกร เพื่อวางแผนและดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการและสถานการณ์ของพื้นที่เป้าหมาย

ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินโครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชอาหารสัตว์คุณภาพสูง

1. การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชอาหารสัตว์
 - พัฒนาและส่งเสริมพันธุ์พืชอาหารสัตว์ที่ให้ผลผลิตสูงและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่
 - วิจัยพันธุ์พืชที่มีความต้านทานต่อโรคและศัตรูพืช รวมถึงการใช้น้ำน้อย
2. การจัดอบรมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร
 - จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปลูก การจัดการดิน การจัดการน้ำ และการเพิ่มผลผลิต
 - ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การเกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) มาใช้ในพื้นที่เพาะปลูก
3. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากร
 - พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานในพื้นที่เป้าหมายเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำสำหรับการเพาะปลูก
 - จัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็น เช่น เครื่องมือเก็บเกี่ยวหรือเครื่องแปรรูป
4. การสร้างกลไกตลาดรองรับผลผลิต
 - สร้างช่องทางการจำหน่ายผลผลิตพืชอาหารสัตว์ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
5. การสนับสนุนด้านงบประมาณและนโยบาย
 - จัดสรรงบประมาณที่เพียงพอสำหรับโครงการ รวมถึงการให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำแก่เกษตรกร
 - พัฒนานโยบายที่ส่งเสริมการปลูกพืชอาหารสัตว์ เช่น การให้สิทธิพิเศษด้านภาษีสำหรับผู้ปลูก
6. การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
 - ประสานงานระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนเพื่อการสนับสนุนทรัพยากรและการพัฒนาอย่างยั่งยืน
 - จัดตั้งศูนย์ประสานงานระดับพื้นที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินโครงการ

7. การสนับสนุนการผลิตอย่างยั่งยืน

- ส่งเสริมการปลูกพืชหมุนเวียนหรือการปลูกพืชคลุมดินเพื่อฟื้นฟูสภาพดิน
- ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

8. การจัดการความเสี่ยงและภัยธรรมชาติ

- วางแผนรับมือกับภัยแล้งและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น การพัฒนาแหล่งน้ำสำรอง
- สนับสนุนการทำประกันภัยพืชผลเพื่อลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจของเกษตรกร

9. การติดตามและประเมินผลโครงการ

- จัดทำระบบติดตามผลการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินความสำเร็จ
- รับฟังข้อเสนอแนะจากเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำมาปรับปรุงโครงการ

10. การสร้างความตระหนักและส่งเสริมชุมชน

- สร้างความเข้าใจในชุมชนเกี่ยวกับความสำคัญของพืชอาหารสัตว์ต่อระบบปศุสัตว์
- สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งในระดับท้องถิ่น

สรุปข้อเสนอแนะ การสร้างความยั่งยืน ความร่วมมือ และการเพิ่มประสิทธิภาพในทุกขั้นตอนของการผลิตพืชอาหารสัตว์ เพื่อให้โครงการสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ